

Ivanyos Lajos

1933-ban Budapesten született.

1955-ben matematika-fizika-ábrázoló-geometria tanári diplomát szerzett az ELTE-n.

1967-ben és villamosmérnök lett a BME-n.

1988-ban az MTA kandidátusi fokozatot nyert el.

1989-től címzetes egyetemi docens.

Pályáját középiskolai tanárként kezdte, majd a Felsőfokú Híradás- és Műszeripari technikumban, az ELTE TTK-n, a BME Műszer és Méréstechnikai Tanszékén oktatott.

A Kohó-és Gépipari Minisztérium (KGM) felkérésére alakult munkabizottság vezetőjeként megkezdte a „számítástechnikai üzemmérnök” képzés beindításának előkészítését; részt vevé az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság (OMFB) előkészítő munkáiban is.

1969-től pedig a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán folytatta oktatói munkáját. Itt Magyarországon először ő szervezte meg a kifejezetten számítástechnika szakos főiskolai mérnök képzést. Az egész életét átfogó magas színvonalú tanári munka mellett tudományos műhelyeket is vezetett pl.

1976-1979-ig a KFKI-MSZKI Alkalmazási Programrendszerek Osztályán, majd a KGM-Mechanikai Mérőműszerek Gyára Számítástechnika Főosztályán.

1985-től 1991 évi nyugdíjazásáig az MMG-AM számítástechnikai főmérnöke.

Vezetésével itt fejlesztették ki a Paksi Atomerőmű számítógépes vezérlő rendszerét, melyet a hármas és négyes blokkban sikerrel be is vezettek, kiváltva ezzel a szovjet technikát.

Több tan- és szakkönyv szerzője, szaktudását tudományos testületekben is kamatoztatja.

Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1973); Haza Szolgálatáért Érdemérem ezüst fokozata (1986); Kruspér István emlékérem (MATE, 1986); Kiváló munkáért jelvény (Ipari miniszter 1986); Állami Díj (Minisztertanács, 1988); Csáky Frigyes emlékérem (MATE 1994); MTESZ Emlékérem (MTESZ, 1996); Életmű-díj (NJSZT, 2013).

Budapest, 2011.